

No. 12. }

December 1888.

{ 14de Hærgang.

Julesang.

„Kom med, kom med til Davids Stad,
Frydeligt nyt at bringe!“
Dib haster Hyrdeflokken glad,
Som Joden havde Binge.

Forsvundet er al Himlens Fær,
Brat som en Stjernes Falden,
En enlig Lampes rødlige Skjer
Viser dem Vei mod Stalden.

Der sidder ved Krybben den fattige Biv,
Sømsfruen, som blev Moder,
Hos Ham, al Verdens Lys og Liv,
Adams hellige Broder.

Saa knæle de Hyrder i Bethlehem
For Herren til Guds Vre;
Afeninden rækker sin Mule frem,
Hun skal jo Konningen bære.

Kom med, I store! knæl, I smaa!
Med Hyrderne berinde!
Det Barn, som ligger der paa Straa,
Vil Verden overvinde.

Det Barn, som har kun en Stald til Lø,
Vil os en Frelser være;
Han vover op til Korsets Træ,
Han vil vore Synder bære.

Kom med, kom med! bliv Børn paany
Med Hyrderne berinde!
Hyrderne so'r igjen til Sky, —
Guds Søn er end at finde.

Chr. Richardt.

En glad Juleaften.

(Efter det Tydske ved E. M.)

Det var en hellig Juleaften. Vinteren havde taget fat med hele sin Strengthed. Nød og Elendighed hos den fattigere Del af Befolkningen var dens sørgelige Ledfager. Selv de mere velhavende i Staden mærkede noget dertil; thi Brøddpriserne vare stegne, og Handel og Vandel standsede. Intet Under at det saakaldte Julemarked i den sidste Uge før Jul var faldet slet ud, og mange af de salbydende Kræmmere og Handelsfolk brød deres Bod ned med en meget ringe eller slet ingen Afsetning.

'Markedsbrød — surt Brød,' siger Folk, men naar de ikke engang naa til Brød, og Stadepengene skal betales af deres egen Lomme, saa er det næsten for tungt.

Den samme sørgelige Skjæbne havde ramt en fattig Dreng, Selmers Anton, som af sine virkelig smukke Gibsfigurer endnu ikke havde solgt et eneste Stykke. I den tynde Paaklædning, forfrosen og forfulten, holdt han endnu tappert Stand paa Hjørnet af Torvet og raabte til de forbigaaende: "Køb Gibsfigurer! køb Gibsfigurer!" uden dermed at lokke en eneste Kjøber. Endogsaa nysgjerrige Drengene manglede der, som ellers altid pleiede at staa omkring den lille Handelsmand og gjøre sine Bemærkninger om denne eller hin af de kridhvvide Helte. Og Markedet blev tommere og tommere.

Det vinterlige Tusmørke begyndte allerede at blande sig med Nattens Skygger, og kun et enkelt Lys brændte i de Boder, hvor der var Honningfager tilfals. En usigelig Bæmod overvælde den stakkels Anton, Taarerne randt ned over hans blaafrøsnede Kinder. Han tænkte paa sin stakkels syge Moder der hjemme og paa de 3 smaa forfultne Søskende. Men som den dødtrette Soldat ikke tør blive sin anviste Post utro, saadan vilde han heller ikke soigte sin Pligt i sin sørgelige Stilling, men blev ved med hulkende, næsten krampagtig Stemme at raabe: "Køb Gibsfigurer! køb Gibsfigurer!" dog bestandig forgjæves.

Al! Menneskebørnernes Elendighed og

Ulykke træder frem paa tusinde Maader Dog, at fryse og sulte, at vide sine kjæreste syge, gjerne at ville hjælpe og ikke kunne, det er en meget stor og mægtig Ulykke; og vor Anton mente knapt at kunne bære den.

Antons Moder havde været Enke i nogle Aar. Barn af fattige Forældre, havde hun ægtet en fattig Mand; megen Kummer og Nød havde de gjenngaet sammen. Hun havde pleiet og passet ham til hans salige Død. Hendes Arv var 4 Børn, hvoraf Anton var den ældste, men det gik dog nogenlunde; thi Herren vogter Enkerne og opholder de faderløse. Moderen udrettede alle Slags Haandarbejder, de yngste Børn vare ansatte et eller andet Sted, og Anton handlede med Gibsfigurer, en Artikel, hvormed allerede hans Fader var gaaet fra By til By, og som en velhavende Kunsthandler i Hovedstaden have betruet ham paa Regning.

Saaledes var Livet gaaet hidtil, simpelt og tarveligt, men i Tilfredshed og Tak til Gud; thi det stod fast, at Selmers hørte til Stedets frommeste og flittigste Folk. Da udbrod i Begyndelsen af Aaret en Herrens Straffedom over Landet: Misværet og Overfømmelse, Dyrtid og slemme Sygdomme, ret et Tugtens Nis fra den Høieste over retfærdige og uretfærdige.

En smitsom Nervefeber udbrod hos Selmers, alle med Undtagelse af Anton laa dødsyge. Doktor og Apotheker kostede Penge, om Fortjeneste kunde der ikke være Tale, Nødsstillingen var medgaaet; intet Under, at den bitreste Mangel, Sult og Nød herskede i det lille Hus. Først imod Jul blev det bedre med de Stakler. Børnernes friske Kræfter havde først faaet Bugt med Sygdommen, derimod var Moderen endnu sygelig. Spiise vilde de asmagrede Børn, spiise og bestandig spiise, og det skar den stakkels Anton i Hjertet, naar han kun kunde staffe dem Lidet eller intet. For at fortjene et Par Skilling og derfor at kjøbe de nødvendige Levnetsmidler og en Sæk Brændsel havde Anton sillet sig paa Julemarkedet, og sitrende af Sult og Kulde ventet paa Fortjeneste. Vi vide, hvordan det var gaaet ham.

Det var nu blevet ganske mørkt; Vinden pib fra Nordost og drev den stakkels lille enkelte store Sneflokke i Vinene. Torvet var tomt, Gaderne vare som uddøde; hvad hjalp det at vente, Anton maatte give sig paa Hjemveien. Med de stivfrosne Hænder bragte han med Vanskelighed Gibsfigurerne — hans eneste sidste Eiendom — op paa Hovedet, og derpaa skred han langsomt frem, tilsyneladende et forladt Menneskebarn, paa hvem dog et trofast Fadervie hvilede.

Hans besværlige Bei førte han igjennem flere Gader; Taarnuhret paa Johanneskirken slog et Klatter til 6. Markedet var flyttet ind i Husene og Familierne. Indenfor Vinduerne begyndte det at blive lyst bag de nedrullede Gardiner. Hurtig løb man frem og tilbage og gjorde Juletilberedelserne.

Og jo længere han gik, jo lysere blev det i Gaderne; thi hist og her tændte man allerede Juletræet for den længselsfuldt ventende Børneskare, og i Gjenstinet deraf lysle de funklende Sneflokke som Diamanter og Edelstene, og forunderlig nok, med Lyset her var det ogsaa blevet lysere i den stakkels Drengs Hjerte. Yndige Juletanter stege frem for hans Sjæl, hele den forgangne Dags Nød og Glendighed og hele Nutiden laa paa en Gang langt borte fra ham; thi for ham var ogsaa Jakobs lysende Stjerne opgaaet, og den velsignede Julehilsen: „Være være Gud i det høie, Fred paa Jorden og i Menneskene en Velbehagelighed,“ klang og saaa for ham.

I en saadan Tænken og Grunden svingede Anton med sin svære Byrde om Hjørnet af Brændetorvet; Stenbroen var ujevn og glat, Sneen blændede ham, for hans Nineskinne og glimrede i det, hans Knæ skjævede, han faldt med det svære Bræt paa Hovedet, og alle hans skjønne Gibsfigurer, hans eneste Eiendom, laa der i tusinde Skaar og Stykker.

Det er umuligt at skildre Drengens overvældende Smerte; et Dieblif stod han stum og stiv som aldeles sønderknust foran dem. Drøpaa jamrede og sfreg han, saa hans Klage fyldte hele Brændetorvet og de tilstødende Gader. Saa tog han enkelte

Skaar og Stykker og prøvede paa at passe disse sammen, der dog ikke mere kunde sammenføies.

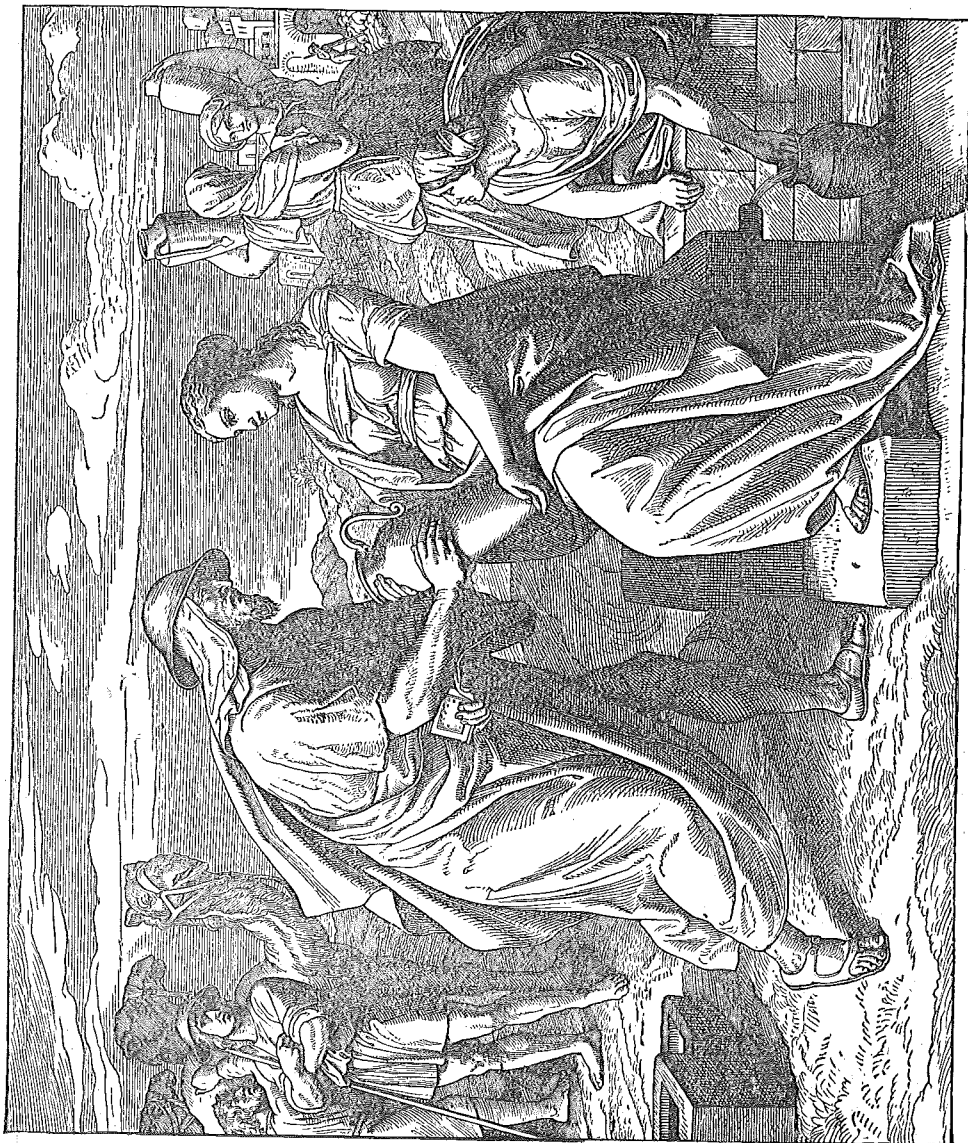
Snart stod der en Sværm af nysgjerrige omkring den stakkels Dreng. Vinduer og Døre aabnede sig for at spørge om Grunden til det usædvanlige Oplob. Huklende, jamrende og fortvivlet fortalte Anton, og Sværmen af de nysgjerrige voxede snart til en Strøm, som trængte sig om ham fra alle Sider. Deltagelse, Medlidenhed og trøstende Tiltale fik han nok af, men ikke en eneste af den store Hob forstod at give den almindelige Medfølelse det rette Udtryk og Eftertryk og træffe Sommet paa Hovedet.

Da kommer en fattig, simpelt Brænde-hugger med Sag og Dre paa Skulderen og den surt fortjente Dagløn i sin Lomme, han hører og ser, hvad der er hendet her, Drengens spørgelige Stjæbne gaar ham tilhjerter, han er selv fattig og ved bedst, hvordan den fattige er tilmode. Her gjælder det om at handle og det rask, tænker han ved sig selv. Med et kraftigt Ryk baner han sig Bei igjennem Klyngen, det gjælder om at komme tæt hen til Drengen. Han griber i Lommen, trækker en blank halv Gylden op og vender sig til de omstaaende: „Med Tilkiabelse, mine Herstaber! Drengen er ilde faren; med Klager, Jammer og Beklagelser alene bliver han ikke hjulpen, her gjælder det gamle Ordsprog: „en Dre er bedre end 10 „hjælp Gud;“ „den, der har et Hjerte i Livet og et Par Skilling i Lommen, han give lidt deraf. Godt er det anvendt, og den store Regnemester her ovenfor, spørger nok for Menterne.“ Idet han siger det, rækker han Anton det blanke Pengestykke og forsvinder igjen i Mængden.

Men hvad nu? den simple Mands Tale og Handling har tændt. Der er Folk, som altid forstaa at trække i den rigtige Enor. Brændehuggeren var saadan en; med sit: „En Dre, er bedre end ti „hjælp Gud;“ har han bragt Medlidenheden i det rette Farvand. Nu begyndte der en ædel Væddesfrid, den ene vilde ikke være ringere end den anden, gammel og ung trængte sig om

(Fortættes paa Side 94).

Elieser og Rebekka.

Den lange Vej for sin Herres Søn
 Han drager, ei Dødens Fæder ham strækker.
 Da Maalet er naaet, med inderlig Bøn
 Sin Sag i Guds mægtige Haand han lægger.
 Af Tak og Glæde hans Die luer,
 Da han i Rebekka Opfyldelsen stuer.

Hos Elieser, den fromme Mand,
 Er det vel værd at gaa i Skole;
 Jo mere barnlig vi bede kan,
 Des tryggere tør vi paa Herren stole.
 Ei heller vor Bøn vil blive tilskamme;
 Thi han er igaar og idag den samme.

Chr. Bredsdorff.

Den syvaarige Joas krones til Konge over Juda Rige. (2 Kron. 23. 2 Kong. 11, 4 ff.).

Akabs onde Datter, Athalia, der blev gift med den fromme Josafats Søn Joram, havde nær udryddet Davids Kongeslægt, fra hvem Kællsen skulde komme. Først fik hun sin Mand, Kong Joram, til at indføre Afgudsdyrkelsen i Juda Rige, saa sin Søn Achasia, der blev Konge efter Joram. Da Achasia døde, myrdede hun alle af Davids Kongeslægt for selv at regjere. Men Achasias Søn Joas, dengang 1 Aar gammel, ffjultes af Achasias

Søster, Joseba, Ypperstepræsten Jozadas Døstter, i Herrens Tempel. Efter 6 Aars Forløb lyf- tedes det Jozada at faa ham kronet til Konge over Juda Rige. Den onde Athalia blev dræbt, og Afgudsdyrkelsen udryddedes. Joas blev en gudhygtig Konge, saalænge Jozada levede. — Saaledes bevarer Herren sin Kirke og sørger for, at hans Ord opfyldes, om end al Verdens Ondskab sætter sig derimod og mener at have vundet.

Drengen for at gjøre godt og meddele. Den ringe Skjærv og den rige Kjærlighedsgave flød, og Antons Hæue blev til en Fattigbøsse i Forhuset til det store Gudshus foran den vinterlige Julehimmel.

Smilende igjennem Taarer takkede Drengen; det var for ham, som om han var borttrykket fra Jorden og stod for Guds Throne, omringet af de hellige Engle. Da slog Klokkerne i Kirkeetaarnet, Klokkerne begyndte at ringe og forkynde den hellige Julefest. Fra Raadhusefs Altan sang Skole-drengene: "Denne er Dagen, som Herren gjorde," og alle de forsamlede stemmede i med, det var næsten som en hel Gudstjeneste.

Over al Maade lykkelig ankom Anton til det lille Hus. Under Jubel og Taarer fortalte han den lyttende Moder, hvordan det var gaaet ham; derpaa rystede han Pengene ud paa Bordet, en hel Kapital for Fattigdommen. Moderen folbede de blege Hænder til Bøn: "Herrens Veie ere idel Godhed og Sandhed; Herre, din høire Haand gjør store Undre! Du ved alle Ting og ser, til hvilken Tid enhver Ting vil ske!" sagde hun af sit takopfyldte Hjerte, og Anton sang: "Veie har du alle Steder, dig Midler fattes ei."

Paa Kjærlighedsgaben hvilede Guds Velsignelse. De hungrige Spødfende bleve mættede, Moderen kom sig. Den lille Haandtering kom i Flor, og Anton er siden bleven Møbelsnedker i en brav og dygtig Meisters Værksted.

Og Manden i Blusen? — Han har vist tilbragt en rigtig glad og velsignet Julefest og faaet den halve Gjlden med Rente og Rentens Rente tilbage fra den store Regnemester; thi, som Mathæus siger: "Hvad I have gjort imod en af disse mine mindste Brødre, det have I gjort imod mig."

Det første Bud.

Den berømte engelske Filosof Dav. Hume i Edinburg, var engang tilbords hos en af sine Venner. Efter Bordet tillod Hume sig en meget uanstændig Ytring om Religionen,

hvorefter en af hans Venner gjorde den Bemærkning:

"Naar De hylder saadanne Grundsætninger, saa gjør man Dem dog vist ikke Uret, naar man almindelig holder Dem for en Vantro."

En liden Pige, som Filosofen ellers pleiede at stille meget med, og som ogsaa syntes godt om ham, fordi han aldrig kom med tomme Hænder, bifaandt sig i Sidelværelset og horte upaaagtet af alle efter Børns Vis med stor Opmærksomhed paa de ældres Samtale. Efter nogle Dages Forløb besøgte Hume sin Ven igjen. Da han traadte ind i Værelset, fandt han sin lille Veninde alene med sin Leg. Han gik hen til hende og vilde som sædvanlig tage hende i sine Arme og kysse hende. Men Barnet rev sig løs og løb bort.

"Men hvad har nu dette at betyde, min lille Ven?" sagde Hume, "har jeg gjort dig noget ondt?"

"Nei," svarede hun, "du har ikke gjort mig noget ondt; men du er en vantro."

"En vantro! og hvad er da det for et Menneske?"

"Det er," svarede Barnet, undervist i Guds Ord af sin kjære Moder, "en, der hverken tror paa Gud eller Kristus, hverken paa Himmelen eller Helvede eller et Liv efter Døden."

"Men gjør da ikke dette dig ondt for mig?" spurgte Filosofen, ikke lidet forundret.

"Jo visseelig, meget ondt," svarede den lille og svævede hoitideligt til: "Jeg beder ogsaa for dig til Gud."

"Virkelig! og hvad siger du da til Gud?"

"Jeg siger: O, min Gud, vis dog dette Menneske, at du er Gud!"

En fornem katolsk Greve, som i Aaret 1547 kom med Keiser Karl den femte til Tydskland, hørte engang den lutherste Salme blive sunget: "Vor Gud han er saa fast en Borg." Da sagde han: "Jeg vil hjælpe til at nedsthyde den Borg, eller jeg vil ikke leve."

Den tredie Dag derefter døde han pludselig og ufornødet.

Gaade.

Ker du den Pung mig nævne,
Som har saa sølsom Evne:
Jo mer man af den giver,
Des fuldere den bliver.

Betty.

Opløsning

paa Gaaden i No. 10:

Lurendreier.

Rigtig opløst af N. N. L., Rothsay, Minn.,
og D. D. J., Davenport, Iac.

Rivitteringer.

Til det nye Skolelærerseminar i Sioux Falls:

Ved Past. N. D. Brandt, indsamlet paa Tønder af følgende Børn i Woodlake Mgh.: Willie Aft 1.00, Amanda Torgersen 1.41, Charley Petersen 1.09, Willie Petersen 0.99, Oliver Hauger 0.51, Enof Lollefsen 0.75, Amalie Kopperud 0.82, Marie Diftad 0.81, Clarence Jacobsen 1.15, Marwin Petersen 1.36, tilf. \$9.89.

Ved Pastor Johannes Halvorsen, Børnebidrag ved Tøndeindsamling af følgende Børn: Benny Haavelsen 1.15, Henry Haavelsen 1.07, Eilba Tønnes 2.93, Edward Glesne 0.78, Elmar Glesne 0.73, Julia Ellestad 1.56, Sophia Ellestad 0.63, Ole Lesteborg 0.60, Nafe Lesteborg 0.60, Gulbrand Lesteborg 0.60, Selene Ganderud 0.75, Edward Ganderud 0.75, Dlaus Ganderud 0.76, Julius Skaalerud 1.07, Peter Bendikson 2.50, Carl Torgersen 2.50, Theodor Ludvig Berg 2.08, Cora Lyse 2.30, Anna Thorsen 1.00, Elmor Dale 3.29, Karl Eversen Row 0.90, Otto P. Regaard 1.65, Elmor Reilsen (Bden Gang) 0.55, Peter Lundemo 0.15, Georg E. Regaard 1.00, Edward E. Regaard 1.00, Julia Thorsen 0.40, tilf. \$33.23. Fradrag for 50 Tønder og Erpress 1.65.

Ved Past. G. A. Lunde, Tøndeindsamling i Spndre Beaver Creek \$6.70, ved Emilie Eversen 1.85, i Hardees Creek, ved Lauritz Baarfeth 1.61, ved Julius Ekern 0.65, ved Odel Semb 2.49, tilf. \$13.31.

Ved Past. L. H. Dahl, samlet ved Børn i Blue Earth og Delavan \$38.75, (Tøndeindsamling) i Blue Earth \$27.75, nemlig ved Hanna Bergsether og Ingeborg Enochsen 4.34,

Martin Monsen 1.60, Johannes Bolstad 2.35, Johan Weberg 1.29, Michal Stageberg 1.42, Jacob Hestenes 2.60, Aasta Haaland 2.02, Rasmus A. Brække 1.79, Edvind Gullord 1.53, Tobias Lortelsen 1.11, Leonora Henriette Dahl 4.03, Isak Holmen 0.74, Halvor J. Seim 0.15, Gina D. Velsnes 0.48, Oscar Hagen 1.00, Theodor Njøs 0.55, Abbiel Kallestad 0.51, Mrs. Maria Mæland 0.25. J. Delavan 10.99, nemlig: Ved Anton Hoet 0.60, Helena Hansen 2.45, Alfred Bro 1.00, Ingebræt Osmundsen 0.90, Edvard Bugten 1.11, Gustav Halvorsen 1.40, Dline Brauten 1.67, Anna Iversen 1.86.

Ved Past. E. A. Torgersen, Tøndeindsamling, nemlig: Ved Louise Kaasa 0.55, Oscar H. Hove 1.20, Brita J. Hove 1.30 og Thomine Sofia Wistad 1.27, tilf. \$4.32.

Ved Past. P. A. Dietrichsen fra følgende Skolebørn i Værum Mgh.: Martin og Lina Kobbø og Sofie Poulsen, hver 10 Cts., tilf. 30 Cts

Ved Past. K. Magelssen, Tøndeindsamling i Highland Prairie Mgh.: Emma Tveiten 1.01, Emma Eggen 0.92, Eilla Dverland 0.79, Carl Bold 1.71, Chr. Sande 0.57, Gina Mindrum 2.45, Carl Jahr 0.77, Alvilde Hansen 1.65, Lina Howe 1.57, Endvig Swenjen 0.51, Kristine Rud 1.10, Marie Humbte 0.48, Lutra Kasberg 0.83, Catharina Magelssen 1.64, tilf. \$16.00.

Tøndeindsamling i Elstad Mgh.: Inga Thompsen 2.28, Amalia Storhof 3.25, Guilbert Eversen 0.89, Aale Rønningen 0.50, Martin Morterud 1.00, Malla Dunham 1.66, Anton Andersen 2.51, Oscar Tognes 3.13, Caroline Haug 1.12, Olaf Elden 2.09, Ingeborg Andersen 1.11, Hilba Sethre 0.50, Mina Elstad 1.77, Julie Spine 1.19, Alma Andersen 1.82, Ida Ras 2.91, tilf. 28.33.

Ved Past. D. J. Grove, Tøndeindsamling ved Børn i Bartwood Mgh., Minn., Anton Lund 1.75, Olaf Ulsrud 0.66, Anne Marie Johnsen 0.61, Brita Johnsen 1.14, Anne Lovise Steen 2.39, Cecilie E. Busnæs 2.16, tilf. \$8.71.

Ved Past. T. H. Johnsen, Tøndeindsamling i Swan Lake Menigh., Minn.: Albert Jensen 3.11, Oskar Jensen 2.73, Bergith Wiggerfon 3.00. Nicollet Mgh.: Maria Pedersen 2.65, Thora Johnsen 2.00. Norwegian Grove: Edvard Eversen 1.36, tilf. \$14.85.

Ved Past. J. E. Berg, Tøndeindsamling af Konf. i Sacred Heart Mgh., Minn.: Dina Narvestad 0.57, Martha Agre 0.68, Anna Øbegaard 2.80, Helmina Øjvire 3.18, Klara Sprensen 2.05, Ida Sprensen 2.14,

Mathilde Goli 2.30, Josephine Johnsen 1.18, Hannah Haglund 0.97, Karolina Thronbgaarden 0.93, Dina Schøfer 0.57, Christiana Samuelsen 1.15, Mathilda Roli 0.75, Tina Gundersen 1.10, Anna Nutta 0.96, Tina Gulliksen 0.72, Tina Jacobsen 0.16, Anton Kjersten 0.22, Gina Paulsen 0.87, Ella Berg 0.89, Olina Melsnes 1.25, tilf. 25.25.

Ved Past. J. A. Blilie, fra Ingeborg Janette Simons, Lone Rost Mgh., 0.57, og fra Edw. Sorensens Lønde, Colman, \$4.60, tilf. \$5.10.

Ved Past. R. D. Brandt, Løndeindsamling af Børn i Høiland Mgh.: Anton Andersen 2.25, Karl P. Kjenstad 1.41, Amanda Folla 1.24, Hans Vlegstad 1.20, Oskar D. Kjenstad 0.99, Hans E. Kjenstad 0.67, Leganger Mgh.: Ole Wittelsen 3.22, Volga Mgh., Daf.: Ole J. Hjelle 3.5, tilf. \$14.48.

Ved Past. Chr. Pedersen, samlet ved Amalia Mathilde Wittelsen 0.27, Mina E. Grifsen 1.25, Hilda Kjølstad 0.68, Janette Corneliusson 0.55, tilf. 2.68.

Ved Past. D. T. Lee, Løndeindsamling fra Børn i hans Menigheder: Mathilde Torgersen 1.05, Oscar Grønbeck 0.64, Knud Ze 1.00, Ehlete Halbrek 0.59, Anna Andersen 1.10, Oscar Ristvedt 0.48, Jenny E. Olsen 0.25, Anna Baltom 0.25, George Hamre 0.06, Eline Moen 0.24, Paul Bryn 0.29, Karlton Myre 1.09, Kari Nestegaard 1.50, Eli Marie Halvorsen \$2.10 (nemlig Oluf Halvorsen 0.25, Karen D. Westly 0.10, Mandine Halvorsen 0.25, Nils Halvorsen 0.25, Henry Halvorsen 0.25, Syver Barberg 0.25, Aslak Gulliksen 0.25, Ingebjørg Gulliksen 0.25, Eli Marie Halvorsen 0.25), tilf. \$10.37. Fradrag for Express etc. 50 Cts. Netto \$9.87.

Ved Past. H. J. G. Krog, Løndeindsamling i Ydre Eau Claire Distrikt af North Rush River Menigh. ved følgende Børn: Kristian Myhre 0.14, Knud Larsen 0.43, Edvard Moe 0.30, Martin Johnsen 0.31, Melvin Evensen 0.64, Henry Bræ 0.80, Ida Kristiansen 0.69, Klara Evensen 0.19, Sarah Moe 0.75, Austin Hilmo 1.64, tilf. \$5.88.

Ved Past. Joh. Halvorsen, Børnebidrag fra Johan Henryum 0.97, Peter og Oluf Lundemo 0.39, tilf. \$1.36.

Totalsum: \$216.80.

Decorah, den 22de November 1888.

G. D. Rustad.

"Børneblad,"

15de Aargang,

vil fra Nytaar 1889, om Gud vil udfomme

u g e n t l i g.

Da saaledes mere end 4 Gange saa mange No. stal leveres for Aaret og Expeditionsarbeidet da betydelig forøges, og da en større Prisforhøjelse i Forhold hertil maatte vilde indskrænke Bladets Udbredelse, maa naturligvis Størvælsen af hvert enkelt No. indskrænkes. Skulde det senere vise sig, at man heller vil betale mere for at faa et større Blad, kan Bladet udvides.

For 1889 stal Bladet leveres til følgende Pris:

- 1) Enkelte Expl. for 40 Cts. pr. Exmpl.
 - 2) Agenter, der selv holde Ravnliste og indstaa for Bladets Betaling, saa Bladet i Pakker paa 5—25 Expl. for 30 Cts. pr. Expl.
- — — over 25 — = 25 = — — —

Desuden gives de Agenter, der prompte betale i Forskud i Begyndelsen af Aaret isebet for Præmie, 10 pCt. Rabat af hvad de betale.

Da det er at forudsæ, at denne Udvidelse af Bladet med en saa liden Prisforhøjelse vil bringe Udgiveren store Vanskeligheder baade derved, at han i meget højere Grad end hidtil kan komme til at maatte staa i store Forskudsudlæg, som ogsaa derved, at han udsættes for endeligt Tab, da det vil holde haardt at faa Bladet til at bære sig, bedes alle, der interessere sig for Bladet, om alvorligt at arbejde for dets videre Udbredelse og for, at alle betale i Forskud.

Gud lægge sin Velsignelse til Bladets Gjærning blandt vore smaa!

"Børneblad's" Adresse er:

J. B. Frich,

Partner,

Hennepin Co.,

Minn.

Nærmeste Express- og Money Order Office er Minneapolis.

Entered at the post office Minneapolis, Minn., as second-class matter.

"Fædri. og Emigr." Tryktert, Minneapolis, Minn.